

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 420/2021-20

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], proti postupu Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/36/2017 a sp. zn. 1Nt/16/2020 a jeho rozsudku č. k. 1T/36/2017-914 z 30. júna 2017 takto

rozhodol:

1. Ústavnú sťažnosť **odmieta**.
2. Žiadosti o ustanovení právneho zástupcu **nevyhovuje**.

Odôvodnenie:

I.

1. Sťažovateľ podaním doručeným ústavnému súdu 6. apríla 2021 vyjadril svoju nespokojnosť s napadnutým konaním a rozsudkom okresného súdu, v ktorom bol odsúdený za trestný čin podvodu a vydierania. Celé konanie považuje za nezákonné a nespravodlivé a popiera, že by sa dopustil trestného činu vydierania. Sťažovateľ ďalej uviedol, že všetky jeho podania, ktoré posielal vo veci jeho návrhu na obnovu napadnutého konania, okresný súd ignoruje.

2. Na výzvu ústavného súdu svoje podanie doplnil podaním doručeným ústavnému súdu 11. mája 2021 a zároveň požiadal o ustanovenie právneho zástupcu. Svoje podanie doplnil ďalšími podaniami z 31. mája 2021, 17. júna 2021, 2. júla 2021 a 19. júla 2021. Uviedol, že napadnutým rozsudkom okresného súdu bolo porušené jeho základné právo na spravodlivý proces.

3. Na výzvu ústavného súdu okresný súd vo svojom vyjadrení z 26. mája 2021 uviedol, že okresný súd vydal 30. júna 2017 rozsudok, proti ktorému podal sťažovateľ 6. septembra 2017 odvolanie. Krajský súd v Prešove odvolanie uznesením z 20. februára 2018 zamietol, proti ktorému podal sťažovateľ dovolanie. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 27. marca 2019 dovolanie zamietol. Sťažovateľ podal 27. mája 2020 návrh na povolenie obnovy konania a vo veci do podania ústavnej sťažnosti rozhodnuté nebolo.

II.

4. V zmysle princípu subsidiarity zakotveného v čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky poskytuje ústavný súd ochranu základným právam za podmienky, ak o ich ochrane nerozhoduje iný súd, resp. iný orgán. Proti napadnutému rozsudku sťažovateľ mohol podať odvolanie, čo aj využil a o odvolaní rozhodol svojím uznesením krajský súd. Proti uzneseniu krajského súdu podal sťažovateľ dovolanie, ktoré najvyšší súd uznesením z 27. marca 2019 zamietol. Existencia opravného konania nepripúšťa možnosť ústavného súdu rozhodovať o napadnutom rozsudku, keďže odvolanie a dovolanie predstavovalo účinný právny prostriedok ochrany práv sťažovateľa (II. ÚS 345/2020). Preto ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol pre nedostatok právomoci podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Ústavný súd však zároveň poukazuje na to, že podľa § 124 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Všetky rozhodnutia orgánov vydané v napadnutom konaní však boli vydané viac ako dva roky pred podaním ústavnej sťažnosti sťažovateľom, a preto je možné ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde, keďže jeho sťažnosť bola podaná oneskorene.

5. Podľa § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde ak o ochrane základných práv a slobôd sťažovateľa vo veci, ktorej sa ústavná sťažnosť týka, je príslušný rozhodovať iný súd, ústavný súd uznesením ústavnú sťažnosť odmietne pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie. Vzhľadom na to, že o návrhu sťažovateľa na obnovu napadnutého konania ešte nebolo rozhodnuté, ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol pre nedostatok právomoci podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde.

III.

6. Ústavný súd môže podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde ustanoviť fyzickej osobe alebo právnickej osobe právneho zástupcu, ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej majetkové pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Tieto tri predpoklady na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom musia byť splnené súčasne. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom ustanoviť (I. ÚS 333/2020). V prípade ústavnej sťažnosti, pri ktorej je daný dôvod na jej odmietnutie, ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Preto neboli splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom a ústavný súd žiadosti sťažovateľa podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde nevyhovel.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. júla 2021

Robert Šorl
predseda senátu